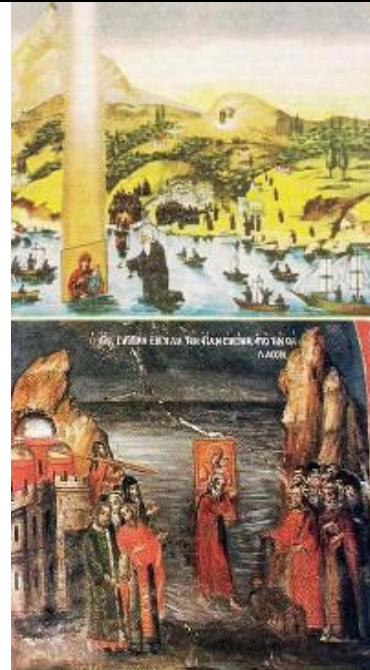

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

***Іверська Ікона Божої Матері
 – «Воротарка»***

***The Portaitissa-Iveron Icon of
 the Mother of God***

Fr. Ihor Kutash - o. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**«Радуйся Блаженна Владичице,
 Воротарко, що відчиняєш вірним
 Райські Двері...» (Приспів Акафиста)**

**"Hail, Blessed Lady of the Portal,
 opening the gate of Paradise to the
 faithful..." (Akathist refrain)**

Щороку в Вівторок Світлого Тижня (тижня Світлого Воскресення Христового), за звичаєм Гори Афон, ми святкуємо особливу чудотворну Ікону Божої Матері, яка пов'язана з Монреалем. Цю Ікону звать «Воротаркою» (по грецькому «Портаїтіса»), з огляду на місце, яке для неї вибрала Мати Марія – над воротами Іверського (Грузинського) Монастиря на

Each year on the Tuesday of Bright Week (the week following the Bright Feast of the Resurrection of Christ) according to the tradition of Mount Athos, we commemorate a particular miraculous Icon of the Mother of God which linked with Montreal. The Icon is known as the Portaitissa (literally "Gate-keeper") Icon because of the place Mother Mary chose for it – above the gate of the Iveron

Горі Афон.

Кажуть, що Ікону написав сам Євангеліст Св. Лука. В кожному разі вона – візантійська Ікона, яка походить з доби перед спором іконоборства. Та якраз у цьому періоді гоніння Ікона ця стала відомою в половині 9-го віку. Вона пробувала в домі побожної вдови неподалік Нікеї, де відбулися 1-ий і 7-ий Вселенські Собори (сьогодні це – м. Ізнік у Туреччині).

Одного дня вояки імператора-іконоборця Теофіля прийшли забрати Ікону, щоб її знищити. Один з них проколов її списом у захваті проявити послух до імператора – і з неї потекла кров! (Інші джерела кажуть, що цей напад на Ікону стався дещо пізніше, коли вона вже була на Святій Горі і що чудесна кровотеча спонукала розбійника розкаятися і прийняти чернече життя – під іменем Св. Варвар). Вдова – не без грошей - переконала вояків залишити Ікону в спокої, а тоді зі слізьми та Молитвами принесла її до моря, щоб пустити плити туди, куди поведить Пречиста Мати.

Ікона стоячи попливла на захід. Вдовиного єдиного сина зворушила ця подія і він подався до Св. Гори, де став Ченцем – і розповів братії про Ікону, з якої потекла кров. На багато років пізніше (деякі джерела подають 999-ий рік а інші 1004-ий) Ченці Іверського Монастиря, якого оснували грузинські військові старшини, Торніке та Іоане, що стали Ченцями, побачили дивне видовище: огненний стовп піднімався з моря до небес. Коли він приблизився, то вони зауважили, що він піднімається над Іконою Богородиці, що пливе стоячи на хвилях. Вони пізнали її з колишніх розповідей вдовиного сина але не могли принести її до берега бо ж вона наче б то від них утікала.

Ченці молилися, щоб Ікона була дана їм, і одному з них, Св. Гавриїлу, прийшло видіння, в якому Владичиця сказала, що він може принести Ікону в

(Georgian) Monastery on Mount Athos.

The Icon is said to have been written by St. Luke the Evangelist himself. It is, at any, rate a Byzantine Icon pre-dating the Iconoclast controversy. It was during that period of persecution, however, that the Icon first gained prominence in the middle of the 9th century. It was in the home of a pious widow who lived near Nicea, the site of the 1st and 7th Ecumenical Councils (today Iznik in Turkey).

One day soldiers of the iconoclast Emperor Theophilus came to take the Icon for destruction. One of them pierced it with his spear in his enthusiasm to be obedient to the emperor – and blood flowed from it! (Other sources say that this attack on the Icon came later when it was already on the Holy Mountain and that the robber, seeing the miraculous flow of blood, was moved to repentance and embracing of the monastic life – under the name St. Barbaros). The widow persuaded the soldiers, not without money, to leave the Icon be and then, with tears and prayers, brought it to the sea to be carried where the Holy Mother desired that it go.

The Icon floated in an upright position towards the west. The widow's only son, moved by this event, traveled to Mount Athos where he became a Monk – and related the story of the Icon which bled. Many years later (some sources say 999 and others 1004) the Monks of the Iveron Monastery founded by the Georgian military leaders turned Monks, Tornike and Ioane, beheld a wondrous sight: a pillar of fire rising from the sea to the heavens. As it drew nearer they saw that it rose above an Icon of the Theotokos, floating upright upon the waves. They recognized it from the accounts of the widow's son, but could not bring it to shore, for it seemed to flee before them.

The Monks prayed that the Icon might be granted to them and one of

Монастир – але йому треба до неї підійти пішком по воді. І в наступний день, підтриманий Молитвами братії, він і подався в море і приніс Ікону в католікон, головний Храм Монастиря. (Ми пропонуємо Ікону цієї чудесної події на нашому сайті). Сталося це в Світлий Вівторок – чому й святкуємо Ікону в цей день щороку.

У наступний день Ікони не стало! А тоді її знайшли над воротами Монастиря. Коли це дивне переставлення Ікони сталося декілька разів, Св. Гавриїлу знову прийшла звістка від Владичиці: її Ікона не потребує захисту в Храмі – сама вона буде Захисником Монастиря. І там вона пробуває і до нині, хоч сьогодні Монастир утримують Ченці-греки. Дехто каже, що коли Ікона піде від Іверського Монастиря, то це буде ознака швидкого другого Пришестя Господа нашого.

Зроблено чимало списків цієї Ікони і кожна з них носить благодать первотвору. Одного з них принесли в Москву 1648-го р. на 13-го жовтня за юліанським календарем (це 26-го жовтня за григоріанським). Другого приніс до Монреалю з Гори Афон наверхенець на Православ'я з Чілі, Хозе Муньоз-Кортес (деякі джерела пишуть «Кортес») і Ікона стала видавати з себе пахучий єлей (Миро) в 1982-му р. Я мав привілей прикласти до неї в грецькому Храмі Св. Нектарія а Монреалі і був нею дивно зворушений. Цю ж Ікону святкуємо в день коли почала вона мироточити в 1982-му р. – 11-го листопада за юліанським календарем (це ж 24-го листопада за григоріанським). Я відвідав православний жіночий Монастир Св. Марії Магдалини в Єрусалимі в 1998-му р. в день, коли вони святкували цей Празник. На жаль ця Ікона зникла, коли Брата Хозе (якого шанують багато вірних Російської Православної Церкви за кордонами Росії, як Св. Мученика) вбито в Афінах при кінці жовтня 1997-го р.

Ще інший список Ікони в Гаваї

them, St. Gabriel, received a vision in which the Lady told him that he might bring the Icon to the monastery – but he must walk towards it upon the water. The next day, fortified by the prayers of his brethren, he did indeed venture forth and brought the Icon into the katholikon, the Monastery's chief Temple. (We reproduce an Icon of this miraculous event on this site). This happened on Bright Tuesday – thus the annual celebration of the Icon on this day.

The next day the Icon was gone! They found it over the gate of the Monastery. After this mysterious translation of the Icon was repeated several times, St. Gabriel again received a message from the Lady: her Icon did not need the protection of a Church – she herself would be the Protectress of the Monastery. There she remains to this day, although the Monastery is now maintained by Greek Monks. Some say that when the Icon departs from the Iveron Monastery it will be a sign of the Second Coming of our Lord.

Many copies have been made of this Icon, each of them bearing the grace of the original. One of them was brought to Moscow in 1648 on October 13, Julian Calendar (October 26 – Gregorian). Another, brought to Montreal from Mt. Athos by a convert to Orthodoxy from Chile, José Muñoz-Cortes (some sources read “Cortez”), began to stream a fragrant oil (Myrrh), in 1982. I had the privilege of venerating it in the Greek Church of St. Nektarios in Montreal and was strangely moved by it. This Icon is celebrated on the day it began the miraculous flow of Myrrh in 1982 – November 11, Julian Calendar (November 24 – Gregorian). I visited the Orthodox Convent of St. Mary Magdalene in Jerusalem in 1998 on the day they celebrated this Feast. Alas this Icon disappeared when Brother José (venerated as a Martyr by many faithful of the Russian Orthodox Church Outside of Russia) was murdered in Athens at the

став видавати Миро в осені 2007-го р. А список її також знаходиться в Російському Православному Соборі Св. Івана Предтечі в Вашингтоні, куди приніс її о. Віктор Потапов з Оптини Пустинь у 2002-му р. Хоч ця Ікона вже не видає Миро, як вона робила в Оптині, а все ж вона видає солодкий запах.

Іверська Ікона Богородиці «Воротарка» – Одигитрія. Тобто вона рукою вказує на свого Сина, Якого тримає на лівій руці. Так буде завжди. Брат Хозе оповідав про свій досвід, як сторожа Монреальської Ікони: «Якось легше людям підніматися вгору в присутності Божої Матері. Божа Мати завжди йшла за своїм Сином.» Ікона нагадує нам, що й ми маємо робити, як Вона. Амінь..

end of October 1997.

Another copy of the Icon in Hawaii began to stream Myrrh in the fall of 2007. A copy of it is also to be found in the Russian Orthodox Cathedral of St. John the Baptist in Washington, brought by Fr. Victor Potapov from the Optina Hermitage in 2002. Although it is no longer Myrrh-streaming at this time as it had been in the Hermitage, it continues to exude a sweet aroma.

The Portaitissa-Iveron Icon is a *Hodegitria* or *Directress* Icon of the Theotokos. That is, the Holy Lady directs our attention to her Son, Whom she holds on her left arm. So shall it ever be. Brother José declared of his experience as the guardian of the Montreal Icon: “In the presence of the Mother of God, it is somehow easier for people to be raised on high. The Mother of God always followed her Son.” The Icon reminds us that we, too, must do as She does. Amen.